

pride iz Županove tiskarnice: „Zora“ na svetlo, jugoslavenski zabavnik od gosp. Razlaga; zares zakasnjena novoletnica, ali vsaj dobro došla! Obsega mnogo člankov od g. izdatelja, po tem Josipine Turnogradske, dr. Tomana, J. Vinkovića in še drugih.

Poslednjič Vam še to naznanjam, da je neutrudljivi g. Bogoslav Šulek, kateri omenjeni veliki nemško-horvaški slovar spisuje, vsemu temu velikemu trudi vsprot še „biljoslovje“ (rastlinoslovje) spisal, katero je za šole že odobreno. Gosp. Šulek spisuje sadaj po višji nalogi „Prirodopis“. Učilnice bodo nevtudljivemu pisatelju vedno zahvalne za njegov brezkraini trud, s katerim množi naše znanstveno slovstvo. Slava mu!

Zorislav.

Iz Boštanj. 26. dan maliga travna je bil za celo Boštanjko faro vednega spomina vreden dan. Bil je namreč prvi kamen za vtemeljitev naše nove farne cerkve slovesno blagoslovljen. Kakor obris nove cerkve na papirju kaže, bo zares tako lepa, da ji bo le malo enacih. Bog le daj, da se pričeto delo po sreči doverši!

Tone Planinc.

Iz Ljubljane. Potovaje po Dolenskem se je prečistiti deželni poglavar gosp. grof Chorinsky iznoyega prepričal grozne nadloge, ki tare vseskozi revne Černomljane. Ginjen silne revšine prosi na Dunaji za pomoč, in kmalo naznani telegrafno pismo gosp. ministra notranjih oprav gosp. dež. poglavarju v Ljubljani sledeči milostni sklep Njih veličanstva:

„Polajšati nadloge v okrajni Černomeljski se vsled Narvišjega sklepa od današnjega dne tistih 3564 centov dvakrat pečenega kruha, ki so v Ljubljani, in tistih 1000 centov rajža, ki so v Karlovcu za vojaške namene shranjeni, Vaši blagorodnosti za razdelitev izročiti. Ob enem se je naprosilo vojno ministerstvo, da naj vojaškim poveljnikom v Ljubljano in v Zagreb o tem potrebne naukase po telegrafu pošlje. Stroške za prepeljanje omenjenega širčja poplačajte blagorodni gospod iz deželnega zaklada.“

Na Dunaji 13. maja 1853.

Novičar iz mnogih krajev.

V čast ptujim vladarjem, ki so se sedaj na Dunaji snidili, se bojo slovesnosti verstile za slovesnostmi. Visoko čislani kralj Belgiški je od presv. cesarja za lastnika slavnoznane regimenta štajarskega (poprej Piret imenovanega) izvoljen. — 19. tega mesca se je začela tudi v Terstu kupčijska in obertnijska zbornica, in tukajšna borsna konsulta in deputacia, ki je skozi blizo 100 si za kupčijo Teržaško velike za-sluge pridobila, je jenjala ti dan. Iz govora deželnega poglavarja, ki je slovesno odperl začetek novi zbornici, zvemo, da se je v začetku tega stoletja v Terst vsako leto le kakih 4000 bark pripeljalo; vrednost blaga ni več znesla kakor 30 milijonov fl., — v letu 1852 pa se je pripeljalo že 12.000 bark in vrednost vpeljanega blaga je znesla 120 milijonov fl., izpeljanega pa 76 milijonov. — Brata Pongrac iz Ljubljane, ki sta prevzela dela za poravnavo Save, se sémtertjé po Savi vozita na posebnem parobrodu, s katerim si gradiivo (Baumaterial) za omenjene dela bolji kup pripravljata. — Gosp. nadvojvoda Janez pridejo s svojo gospó prihodnji mesec spet v Terst. — Teržaški časnik pravi, da kinesko strojilo, od ktere ga so tudi „Novice“ zadnjikrat omenile, je sicer bolji kup od turškega, pa je tudi slabji. — Učenik naravoslovja v Livorni g. Enrico del Pozzo je našel pod morskó barko, s katero se zamorejo potopljene barke iz dna morja vzdigniti. — Nek L. Mohrherr v Insbruku je našel furnire in drugo leseno robo za pohišje (Möbel) tako izdelovati, da ne morejo zgoreti; dobil je privilegij na

to najdbo in bo te dni prodajavnico take nezgorljive robe na Dunaji odperl. — Od ene strani se sliši, da knez Černogorski snubi serbsko kneginjo, od druge pa, da snubi vnukinjo barona Sina-ta. — Mati sultanova (sultanka Valide) 48 let stara, je umerla; bila je posebno milostna žena. — Še zmiraj se nič prav ne vé, kaj se v Carigradu kuha. Angleški časnik „Times“ misli, da nar večí sreča za Turčijo so zdaj Slovani v Moldavi, Valahii in Serbii, ker oni nočejo samostojnosti, ki jo pod Turkom uživajo, rusovski samooblasti darovati, in to — pravi „Times“ — je zdaj naj večí podpora Turčije, ker če bi Slovani hotli Turka spoditi, bi se ne mogel dolgo braniti, al oni nočejo. — Od silnih neviht, povodinj in toče se sliši iz Würtemberskega, nekterih krajih Ogorskega, okoli Wiener Neustadta in iz Milanske okolice. — Velika obertnijska razstava v Dublinu na Irskem se je začela 12. maja; prvi dan je bilo 10.000 ljudi v veličanskem poslopji.

Smert Marka Kraljevića.

(Konec.)

Dan na dan skoz celi božji teden,
Kdor kolj ide skoz široko šumo,
Vsaki meni, da le spava Marko,
Dalječ okrog njega se spreha.
Ker boji se njega probuditi,
Kjer je sreča, tū je tud nesreča,
Kjer nesreča, se tud sreča znajde.
Ino dobra sreča izvodila
Igumana Svetogorca Vasa
Je od bele cerkve Vilindara
So djakonom svojim Izajjom.
Ko opazil je Iguman Marka,
Z desno roko djakonu pomigne:
»Tiho, sinko, da ga ne probudiš,
Ker nevoljen je po spanju Marko,
Ino znal bi naju pogubiti.«
Pazeč skerbno, kako Marko spava,
Pa zagledal pismo je nad Markom,
I prebral ga tiho je do cerke.
Pismo pravi, da je mertev Marko.
Sadaj skerbno raz konjiča stopi,
I dotakne se desnice Marka.
Al že davno se je ločil Marko.
Toči solze proiguman Vaso.
Ker je njemu močno žal po Marku,
Mu odpaše tri opase blaga,
Odpašuje, sebi pripasuje.
Misli misli proiguman Vaso,
Kje zakopal mertvega bi Marka,
Misli misli, vse naenkrat zmisli:
Verže Marka mertvega na konja,
Pa ga nese na bregove morja,
Z mertvim Markom sede na galejo,
I odnese ga na Sveto goro.
Pod cerkvijo stopi iz galeje,
I ga nese u Vilindar cerkvo,
I mertvaške bere bilje Marko;
Na zemljici mu telo opoje,
Nasred bele cerkve Vilindara
Ondi starček je pokopal Marka;
Znamja mu nobenega ne stavi,
Da ne znade se za roko Marka,
Da nad njim se vražnik ne osveti.

Zahvala.

Gosp. fajmošter Križar iz Mernepeči so poslali živino-zdravniški učilnici dlačni klopčič, ki je bil najden v vampu 4 tedne starega teleta. Ker takega golega klopčiča še učilnica ni imela, se tolikanj bolj zahvaluje za poslanega.
Vodstvo živinozdravniške učilnice v Ljubljani.

Vganjka poslednje zastavice: Gospod.